

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Nemškega cesarja prestolni govor.

Nepopisan list bil je nov nemški cesar, ko je nastopil vladarstvo. V javnem življenju je še tako malo deloval, da se o njegovem mišljenju ni prav nič gotovega vedelo. Razni listi so res marsikaj pripovedovali o njem, kar pa seveda ni bilo vse zanesljivo. Govorilo se je, da je pristaš Bismarckov, jako konservativen, celo reakcionarec, vendar vse to se je le govorilo, a gotovega ni bilo nič. Naravno je torej, da je nemški narod težko pričakoval, prvih pojavov njegove delavnosti, njegovih proklamacij, da bode vedel, kako bode vladal novi vladar. Pa ne le nemški narod, temveč vsa Evropa je bila radovedna na cesarjevo prestolno izjavo. Nemčija je po francosko-nemški vojni, ne dá se tajiti, postala mogočna država in v Berlinu, tako vsaj mislijo mnogi, odločujejo o vojni in miru.

Prvi proklamaciji nemškega cesarja bili sta obrnjeni na vojsko in mornarico, o njenem pomenu smo že govorili; tretja na narod. Slednja bila je pa precej nejasna. Vse obljube, ki jih beremo v tej proklamaciji spominjajo nas na nekdanje podobne razglase absolutnih vladarjev. Ne rečemo, da cesar slabe stvari obeta. Nikakor ne. Cela proklamacija obsega morda prav dobra načela, a vznemirjalo je vsacega, zlasti nemškega državljana to, kar ni bilo v tej proklamaciji, svoboda in pravica ni omenjena. Poslednja leta se je posebno svoboda zatirala v Nemčiji in parlamentu se je na vso moč veljava izpodkopavala, a baš kar se tiče ustave, ni nemški cesar v svoji proklamaciji na narod ničesar omenjal, kakor bi to bila stranska manj važna stvar, katerej ne pripisuje dosti pomena. Tudi o vnanji politiki v tej proklamaciji ni bilo govora, če tudi so oficijozni listi že naprej napovedovali, da se bode v njej posebno pojasnilo, po kakih načelih se bode ravnal v tem oziru novi vladar. Jedina svetla stran proklamacije je bila, da se je cesar kaj toplo spominjal svojega očeta. Iz tega so vsaj optimisti sklepali, da proti načelom svojega očeta ne bode ravnal. Seveda je to bila le slaba nada, kajti že najnavadnejše prilije je zahtevalo, da se toplo spominja svojega roditelja, ki je vsled tako tragične usode umreti moral. Iz vse proklamacije je pa vel nekaj strogo konservativen duh, ki je dajal razumeti, kako se bode vladalo zanaprej v državi božjega strahu in pobožnih pravov.

Včeraj je pa cesar s prestolnim govorom otvoril državni zbor. Ta prestolni govor slóve:

„Častita gospoda! Z globoko žalostjo v srci pozdravljam Vas in vem, da žalujete z menoj. Sveži spomin na mojega pokojnega gospoda očeta, huda boleost, pretresujoči faktum, da sem bil tri mesece po smrti Njegovega Velečastva, cesarja Viljema, poklican zasesti prestol, jednako uplivata na vseh Nemcev srca in naša bol našla je toplo sočutje po vseh deželah na svetu. Pod te boli težo prosim Boga, da mi dá moči za izpolnjevanje visocih dolžnostij, h katerim me je poklicala volja njegova. Temu poklicu ubogajoč, imam pred očmi vzgled, ki ga je cesar Viljem po budih vojnah v miroljubnej vladni ostavil naslednikom svojim in po katerem se

je ravnala tudi mojega pokojnega gospoda očeta vlada, v kolikor namenov njegovih ni preprečila bolezen in smrt.

Sklical sem Vas, častita gospoda, da pred Vami narodu nemškemu naznanjam, da sem se odločil, kot cesar in kralj hoditi isti pot, na katerem si je moj pokojni gospod ded pridobil zaveznikov zaupanje, naroda nemškega ljubezen in inozemstva dobrohotno priznanje. Da se to tudi meni posreči, je v božjih rokah; prizadeval si bodem resno delujoč. Nemškega cesarja najvažnejše naloge so: vojaško in politiško osiguranje na zunaj in na znotraj nadzorovanje, da se izvajajo državni zakoni. Najvišji teh zakonov je državna ustava; varovati jo in braniti v vseh pravicah, za katere jamči obema zakonodavnima zastopoma naroda in slednjemu Nemcu, pa tudi v onih pravicah, katere daje cesarju in vsakej zavezni državi in njenemu gospodarju, to pripada k najiminitnejšim pravicam in dolžnostim cesarjevim. Pri postavodajstvu mi je bolj sodelovati v svojej lastnosti kot kralj pruski, nego pa kot nemški cesar; pa v obeh si bodem prizadeval, delo državnega zakonodavstva nadaljevati v istem zmislu, kakor je začel moj pokojni gospod ded. Zlasti si njegov prestolni govor z dné 17. novembra 1881. prisvojim v polnem obsegu in bodem v tem zmislu dalje deloval, da si bode državno zakonodavstvo še nadalje prizadevalo dati delavskemu prebivalstvu varstvo, katero slabemu in zatiranemu v boji za obstanek dati more, če se ravna po načelih nauka kristjanske pravnosti. Nadejam se, da se bode posrečilo po tem potu bolj poravnati nezdrava družbena nasprotja, in gojim upanje, da me bodo zložno podpirali vsi verni privrženci države in zavezanih vlad v pospeševanju naše notranje blaginje brez razlike strank. Ravno tako se mi zdi potrebno, da ohranim naš državni in družbeni razvoj na potu zakonitosti in se odločno upiram vsem prizadevanjem, katera imajo namen in učinek, da bi podkopala državni red.

V vnanji politiki hočem z vsakim ohraniti mir, kolikor je zavisno od mene. Moja ljubezen do nemške vojske in moje stališče me ne bodeta zapeljala v skušnjavo, da bi kratil deželi blaginje miru, če se vojna nam ne bode usilila s tem, da

LISTEK.

Slike kazaške.

Zaporožki kazak Garazim.

Češki napisal E. Jelínek, poslovenil Podvidovski.

Pred vsem moram reči nekaj besedij o Siči.

V kazaškem Zaporožji ni bilo slavnijšega mesta od poslule Siči. Bilo jih je nekoliko; jedno so imeli na otoku Hortici, drugo pri izlivu Črtomelika v Dnjepr, tretjo v Aleškah, kos pota od Herzona in še jedno na dnjeprovskih pritocih Bazavluki in Podpolni.

Izginila, razpadla je jedna Sič in vzrastla je druga!

Rekli so temu tudi „koš“ in v teh „koših“ proslavil se je marsikateri ataman s svojimi gospodi brati.

Da, imena kakor Samuša Bajda, Dorošenko, Taras, Pavljuk, Ostranin, Chmelnicky in ini — toneo puhle pravljice o kazaškej slavi, to so nepozabljivi dogodki ulobeni v trde kamene. Neso jih zasmejovali niti ošabni „pani“ poljske ravnine, niti bojarji moskovski, marveč vsak je je rad imel na svojej strani.

In prodajali se neso ti Kazaci v Sičih. Bili so tihi, kadar so hoteli, a viharji, kadarkoli se jim je zahotelo ali zazdelo. Rekel je ataman: „Gospodje bratje idimo!“ — in že se je izvalil iz Siče cel oblak vrle družine, bijoč se jeden za vsakega in vsak za jednega. A ko je bilo zopet hudo, umaknili so se v Sič, za svoje brane, v ostrog, za okope, za katerimi iskati jih ne bi svetoval.

V teh ljudovladah slavnih zaporožkih Kazakov bilo je poleg atamanov — „batkov“ še nekoliko dostojanstvenikov: kazaški sodnik, tajnik, tabornik, praporščak, bunčučnik in pernačnik, in če tudi so se najraje bili, vendar so se tudi marsičemu učili. Imeli so v Siči tudi šole, dobre šole.

O miru živeli so ti zaporožki kazaci veselo, da, kazaški veselo, „ščo zarobljali, to propivali a jak zahuljali, muziky najmali.“ Krčem imeli so vedno dosti — tri sto, časi i štiri sto v jednej Siči! Radi so kadili, popevali pri goslih, radi zavrtili „divjega Kazaka“, toda . . . pač toda! Žene ljubili so malo!

Z življenjem zaporožkih Kazakov se ni strinjalo uživati ljubezni sladnosti — najkrutejši strup kazaške hrabrosti in prostosti.

Ne čudite se zato, laskovi čitatelji, da se pri

svojem ukrajinofilstvu hitel k Siči neobičajno nestrpljivo. Ali iz Moskve v Sič je daleč — dolg kos sveta in človeku se rado prigodi, da se na poti na Sič čisto ustavi.

Na potu imel sem Sume, čedno gnezdece nad reko Psjolo v harkovske guberniji. Tadi to mesto zgradili so pred leti Kazaci sebi v slavo. Ustanovljeno leta 1653. od ukrajinskih izseljencev, postalo je stanišče kazaškega polka in ob jednem stolica upraviteljstva vseh „slobodskih“ polkov. Ali niti do Sum nesem dospel kar tako. Cesta gre le do Belopolja, a odtod nekaka ina stranska cesta, katera je imela v tem času neprilčno zvezo s Tulske cesto. Ostajalo mi je dosti časa ogledati si Belopolje. Rekli so mi sicer na postaji, da je Belopolje „porjadočnyi gorod“, ali verujte mi, to mestice je ubožno siromaško. Pregledavši nekoliko cerkev s strehami zeleno pobojanimi in grad (kateri je bil znamenitost tega mesta) bil sem gotov jako naglo. Ogledal sem si še struge, a mi je vrhu vsega tega ostajalo še neizmerno mnogo časa, dokler se je odpeljal vlak z neoddaljene postaje v Sume.

Potikal sem se dolgo okoli. Naposled sem se naveličal hoditi brez namena in zanimanja v obližji Belopolja, ter se odločil iti peš kos pota vsaj do

bi se napala država ali njeni zavezniki, ter bi bila neizogibna. Naša vojska ima nam osigurati mir, in če bi se vendar rušil, biti v stanu ga nam zopet častno priboriti. To bode mogla s pomočjo božje vsled sile, katero je dobila z novim vojaškim zakonom, kateri ste jednodušno sklepili. Da bi to vojno silo rabil za napade, to ne ugaja mojemu srcu. Nemčija ne potrebuje niti nove vojne slave niti novih zavojevanj, ko si je priborila opravičenje, da sme živeti kot jedin in nezavisen narod.

Naša zveza z Avstro-Ogersko je javno znana. Držim se je z nemško vernostjo, ne le, ker se je sklenila, temveč ker vidim v tej defenzivnej zvezi podlago evropskemu ravnotežju in oporoko nemške zgodovine, ker njena vsebina ugaja javnemu mnenju vsega nemškega naroda in se strinja z nekdanjim mejnarodnim pravom, ki je do 1866 veljalo, ne da bi je bil kdo spodbijal. Jednaki zgodovinski odnošaji in jednake narodne potrebe sedanosti vežejo nas z Italijo. Obe deželi želita si ohraniti blaginje miru, da v miru živijo utrjevati novo pridobljeno jedinstvo in v razvoji narodnih institucij pospeševati svoje blaginje. Naši dogovori z Avstro-Ogersko in Italijo dopuščajo v moje zadovoljstvo skrbno gojitev svojega osebnega prijateljstva z ruskim carjem in že sto let obstoječih mirnih odnošajev s sosedno rusko državo, ki ugajajo ravno tako mojim lastnim čuvstvom, kakor tudi interesom Nemčije. V vestnem gojenju miru postavim se ravno tako rad v službo domovine kakor v skrb za vojsko in veselim se tradicionalnih odnošajev z drugimi vlastmi, ki pospešujejo v prvej vrsti moja prizadevanja. V zupanji na Boga in vojno silo našega naroda gojim nado, da bode mogoče še dolgo časa v mirnem delu varovati in ukrepljevati, kar se je priborilo pod vodstvom obeh mojih v Bogu počivajočih prednikov na prestolu.

Kratek članek, a pomenljiv.

„Lombardia“ z dne 15. t. m. priobčila je velezanimiv donesek o slavnostih, ki so se vršile v Bologni, v proslavo tamošnjega mej vsemi najstarejšega vseučilišča. Pod naslovom „Re Umberto irredentiste“ piše rečeni list mej drugim. Ko je pri razkritju Viktor Emanuelovega spomenika kralj Umberto zagledal v črno zaviti prapor Milanskega dobrodelnega društva „Trento“, je obstal, stisnil zastavonoscu gospodu Ruggeriju roko, izražajoč željo, da bi spoznal prisotne člane, kar pa zaradi gneče ni bilo mogoče. Kralj je rekel: „To je lepo, da ste tudi Vi prišli, ostanite vedno taki, kakršni ste“ (Bravi, che sono venuti anche loro e si conservino sempre così.) Ko sta kralj in kraljica še stala pri spomeniku, položil se je tjakaj lep venec. Na traku bil je napis: „Tržaška in Tridentska mladina očetu domovine!“ Kralj ogledal si je venec, vprašal koliko je odposlancev število ter rekel jednemu izmed njih: Izrecite tovarišem Svojim zahvalo na srečni misli.“ (Ringrazi i suoi compagni del felice pensiero.)

Pri obstoječih prijateljskih odnošajih mej Avstrijo in Italijo presenetila nas je ta vest jako močno in pričakovali smo dan na dan, da se bode preklicala, da jej bode sledil kak oficijalni „dementi“. A dasi jo je že posnela večina avstrijskih listov, ni

prihodnje postaje. To je nekoliko ur hoda. Temu pristavim, da se tam okolica sicer ne odlikuje z nobenimi prirodnimi krasotami, ali prijetno je počasi okolu hoditi po mehkej ravnini, spominjajočej že ukrajinske stepe. Da bi ne zašel, šel sem poleg proge.

Tako sem se vlačil blizu dve uri po tej neveseli pustinji, nepreritej z nobenim potočkom in olepšani le z redkimi skupinami dreves. Ves ta čas nesem srečal razen družbe petih „čumakov“ (pastirjev), kateri so od Črnega morja nekake tovore peljali, niti žive duše. Stoprv pozneje postajala je okolica zanimivejša; v ozadiju črnili so se ogromni gozdi in tudi neka rečica je tu bistro tekla.

Mej tem pa se je nebo zaoblačilo. Iz črnih gozdov vzdigovali so se temni težki mrakovi in čim bolj so zakrivali nebeško modrino, tem huje je vlekel stepni veter ter pometal ves prah in ga valil proti meni v pošastnih vrtincih.

Pripravljalo se je na spomladansko nevihto. Pospešil sem korake.

Kolikor je doseglo oko, nikjer nobene koče.

V tem padla je prva kaplja... in druga, tretja, četrta in v trenutku namakal je suho zemljo lep dežek. K temu zabučal je pošteno vihar.

videti nobenega popravka, niti je bilo čuti kake rekriminacije. Zatorej jej ne dostavljamo nobenega komentara, ker je vest sama ob sebi pomenljiva dovolj.

Govor drž. poslanca dr. Poklukarja v državnem zboru dne 17. maja 1888.

(Dalje.)

Ker sem že pri pouku, dolžnost mi je spomniti Nj. ekscelencijo še na jeden predmet. To je resolucija, ki jo je stavil lansko leto moj tovariš, zastopnik Tržaški, gospod Nabergoj, zastran dovoljenja treh ali štirih ustanov za sinove poljedelcev iz okolice Tržaške, da obiskujejo poljedelsko šolo v Gorici. Nadejam se, da se bo oziral Nj. ekscelencija na to željo, ki je bila lansko leto obširno utemeljena.

Preidem sedaj na rastlinorejo, in tu je najprvo vprašanje o vinstvu, sadjarstvu in zelenjavi oziroma nadomestilu za vinstvo proti trtni uši. O tem sedaj ne morem obširno govoriti in mi tudi ni treba, ker jeden mojih tovarišev tako namerja obširno govoriti o tem predmetu. (Dobro! Dobro! na desnici.)

Gledé nadzorovanja gozdov ne morem drugega omeniti, nego do izrazim željo, da bi podpiral Nj. ekscelencija sedanje, postavno ustanovljeno društvo za pogozdovanje Krasa z vsemi sredstvi ter po možnosti pomnožil nadzorovalno osobe. Večje število osobja je v zadnjih letih imelo toli dobre nasledke, da smo njegov upliv na naše gozdarstvo tudi mi spoznali; zato prosim Nj. ekscelencijo, naj bi tudi pri nas uvelo normalno število nadzorovalnega osobja.

Na slabejšem je pri nas živinarstvo. Res je da so bile pred leti prav izdatne podpore in da se je uvelo mnogo plemenske živine. Priznam, da se je v tem oziru nekaj izboljšalo. Mnogo razstave so dokazale, da imamo mnogo dobre plemenske živine. Toda neke napake ovirajo napredek živinarstva. Imamo namreč postavo za povzdigo živinarstva, ki pa je radi nesrečnega dostavka pri posvetovanju v deželni zboru skoro brezuspešna. V dotičnem odseku se je namreč nasvetovalo, da mora vsaka občina imeti za gotovo število krav plemenskega bika. Neki govornik od nasprotne strani pa je rekel — ali je bila hudobija ali je bil slabo poučen — da bi s tem vzbudili nevoljo po deželi, ko bi namreč silili občine; nasvetoval je dostavek, da je na prosto voljo dano posameznim občinam. Nasledek je bil ta, da je bila postava brez uspeha. Sedaj se pripravlja nova postava, kakor sem slišal iz ust gospoda deželnega predsednika, s katero se bo pomaglo temu in drugim nedostatom; Nj. ekscelencijo pa prosim, naj bi pospeševal postanek te postave, kar bo gotovo storil tudi deželni zbor.

Druga velika napaka, ki ovira naše živinarstvo, je, da se poizgubi skoro vsa mlada živina najboljših vrst; ker ni blizu kupca, prodajo je največ mesarjem, in tako dežela zgubi. Po mojih mislih pa bi se te dve točki dali združiti, namreč pomagati občinam, da dobé po ceni plemenske bike, in pa rešiti dobro plemensko živino za živinarstvo. Mislim, da bi se to ne dalo težko izvršiti, ko bi se sklenila postava, da mora vsaka občina imeti

Pospešil sem korake še bolj.

A še ni bilo po koči niti sledu! Nemil položaj...

Konečno zasvetila se mi je, kakor mornarju majak, hišica železničnega stražnika številka 320. hitel sem proti temu pristanišču naravnost po progi in v nekoliko trenutkih stal sem na pragu.

Potrkal sem na zaprte dveri. Nihče se ni oglasil. Odprl sem torej in ustopil. Ti moj gospod! Kako siromašno zavetje človeškega stvora pred viharji življenja!

Temna izbica nekoliko vatlov dolga in široka branila je v sebi malo ugodnostij in še menj razkošja. Jedna miza, jeden stol in jedno ubožno ognjišče, na kojem je baš pojemal umirajoči plamenček — to je bilo nekako vse, kar je moglo v prvem trenutku priklopiti obiskalčevu oko. Na oknu je bilo mesto cvetice postavljenih nekoliko glinastih lončkov, a pod oknom stal je zelo ubožen vrč — da ni bilo v njem šampanjskega vina, ne treba mi posebno omenjati. V nekem kotu te siromaške sobice opazil sem temno sliko, a pod njo ni svetil noben plamenček.

In to je bilo skoro vse.

plemenske bike za določeno število krav. Ker pa ne moremo siliti občin, da bi delale dolgove in si kupovale drage plemenske bike, in ker tudi država ne more kupiti iz podpor zadostnega števila bikov, pomagalo bi se morda s tem, da bi se ustanovilo jedno ali dvoje središč, na pr. v Ljubljani in na kmetijski šoli v Grmu pri Novem Mestu; tu bi morali sprejemati mlado živino od živinarjev, ki imajo čisto pleme ter jo prepuščati onim živinarjem, ki se zanjo oglašijo, oziroma občinam, ki bi si jo po postavi morale preskrbeti. Troški ne bodo veliki in po mojih mislih se sredstva ravna po potrebi; sredstvo bi bilo prav preprosto, ko bi se določila srednja cena v deželi. Zavod prevzame vsako mlado lepo živino tega plemena kl. po 36 ali 40 kr., kakor to delajo nekateri graščaki na Nižjeavstrijskem in Ogerskem. Treba bi bilo le podpor za prevažanje in krmo te mlade živine za časa vsprejema do prodaje živinarju, oziroma občini. Mislim, da bi to bilo na korist živinarstva. Sploh pa bodo izrekli svoje mnenje in najboljše preskrbeli za povzdigo živinarstva možje, ki imajo v tem izkušnje.

Ker sem ravno pri živinarstvu, omenil bi še ribarstvo ter pristavil, da smo v našem deželnem zboru po dolgem posvetovanju potrdili ribiško postavo. Držali smo se največ vladne predloge, naj bi se podpiralo ribarstvo povsod tam, kjer se more zgoditi brez posebne škode tovaren, obrtnijskih in poljedelskih podjetij, ki leže ob vodi. Ta postava bo imela velik uspeh, ko bo politično oblastvo izvršilo in uredilo okrožja. Po postavi, ki je predložena, bi bilo namreč mogoče, da bi se ustanovil upravni aparat, ki ni v nikaki razmeri z delom, ki bi ga moral izvrševati. Pri posvetovanju o dotičnem paragrafu smo tudi povedali svoje mnenje. Pri nas bi bilo dobro, ko bi se ribiški odbor pridružil kmetijski družbi. (Prav res! na desnici.) Ako se to zgodi, potem so troški nizki in izvršitev s pomočjo kmetijskih podružnic jako lahka. Treba je jedne ali dveh nadzorovalnih osob in vse drugo se lahko izvrši po ceni s pomočjo kmetijske družbe.

(Konec prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 26. junija.

Izpraznjenih je sedaj 6 **državnozbornskih** mandatov. Ker je umrl Greuter je izprazen jeden mandat v kmetijskih občinah na Tirolskem. Za ta mandat bodo konservativci kandidovali okrajnosodnjega adjunkta barona Biegelebena. Ker je grof Rihard Clam odložil svoj mandat, bode nova volitev jednega poslanca v češkem nefidejkomisnem veleposestvu. V kmetijskih občinah okraja Mladoboleslavskega na Češkem bode nova volitev, ker je poslanec Vransy odložil svoj mandat. Nadalje sta izpraznjena mandata v koroškem veleposestvu in v Levovu, ker sta sedanja poslanca grof Goess in dr. Karol Levakovski se odpovedala poslanstvu. Nadalje je še izprazen mandat okraja Javorov galskega veleposestva, ker je državno zbor ovrget volitev dr. viteza Kozlovkega.

O odgovoru **vojnega ministra** Bauerja poslancu Dumreicherju o jezikovnem vprašanju večina nemških listov molči. Nekateri se pa tolažijo, da minister ni tako mislil, kakor je govoril. Vsa vojska spoznava veliko važnost nemškega jezika, pa bi vojni minister drugače sodil. Obžalujejo, da se

Ko sem tako ogledoval, ustopil je tiho gospodar tega podstrešja. Obhodil je pred tem progo in se je sedaj vrnil. Opazil sem, da ga je nepričakovani obisk nekoliko iznenadil, dasi tega ni hotel pokazati. Pogledal me je, kakor bi hotel reči, česa tu iščem.

Povedal sem mu, da sem si hotel okrajšati pot do Sum in da me je na potu ujela nevihta:

„Naj malo tu posedim, dokler da mine vihar.“

Prikimal je z glavo, rekel ni niti besede. Podal mi je stol, vrgel na ognjišče nekoliko borovnine, sam pa je sedel na otep slame.

Ponudil sem mu smodko. Vsprejel jo je in zapalil.

Ta človek zval se je Garazim. Bil je kakih petdeset let star a po vsej priliki ni živel posebno sijajno. Hrbet imel je že malo upognen, lase zelo osivele, čelo zgubančeno, usta s čudovitim posmehom zaprta. Inače pa je imel na obrazu zelo pravilne poteze, in sodim, da je moral biti Garazim v mladih letih lep človek. Ali to je bilo v mladih letih in temu je že davno... Od vsega tega mu ni do danes nič inega ostalo, malo ognja v očeh.

(Dalje prih.)

voini minister ni izrazil odločnejše v njihovem zmislu, ker se mu ni bilo bati, da bi mu slovanske fiakcije odrekale kredit. Vojska ne odobrava ministrovega postopanja. Vidi se, da bi radi napravili razpor mej vojsko in vojnim ministrom in tako spodkopali slednjemu stališče.

Češki deželni odbor se je pogajal z učnim ministerstvom, da bi se osnovala rokodelske šole v Hebu, Volinu in Kutnigori. Pogajanja pa niso imela uspeha, ker deželni odbor neče dovoliti nikakega doneska iz deželnega zaklada, dokler se zakonito ne uredi razmerje mej državo in deželo zastran rokodelskih sol. Deželni odbor je le tedaj pripravljen dovoliti kaj iz deželnega zaklada, če se deželi zagotovi tudi primeren upliv na omenjene šole.

Hrvatski sabor rešil je nov volilni zakon in zakon ob organizaciji sabora. S tema dvema zakonoma misli vlada uničiti ves parlamentarni upliv opozicije. Volilni okraji so tako razdeljeni, da je vladni stranki skoro povsod zagotovljena večina.

Vnanje države.

Srbija je v velikih denarnih zadregah. Nova vlada bode morala zopet povišati davke, kar bode pa le razburilo narod. Ker bi sedanja skupščina ne dovolila povišanja davkov, morala jo bode vlada razpustiti. Če pri novih novih volitvah ne dobi take večine, ki bi bila pripravljena vladi vse privoliti, bodo pa sistovali ustavo.

V **francoskem** senatu se sedaj vrši drugo branje novega vojaškega zakona. Prvih 9 členov je senat vsprejel brez spremembe. Vojna dolžnost je določena na petindvajset let za vse Francoze brez izjeme.

Angleški zdravnik dr. Mackenzie izrazil se je proti uredniku v Haagu izhajajočega lista „Dagblad“ da je že v februarju spoznal, da je bolezni **nemškega** cesarja rak. Priznati pa tega ni hotel, ker bi se sicer bilo takoj nastavilo regentstvo, kar so želeli nekateri krogi v Berlinu, in ker ni upal, da bi bila kaka operacija kaj pomagala. Take operacije končajo se navadno s smrtjo. Proti dopisniku italijanskega lista „Secolo“ se je Mackenzie izrazil, da bi bil cesar vsaj 6 mesecev dalje živel, ko bi ne bil povabil v Charlottenburgu dr. Bergmanna. Nemški listi pa sedaj napadajo angleškega zdravnika, in trdijo, da bi bili nemški zdravniki ozdravili cesarja, da ni on vedno prikrival pravega značaja bolezni.

Španska zbornica je sklenila, da se Španija oficijelno ne udeleži Pariške razstave in dovolila trgovskim zbornicam in obrtnikom 500.000 državne podpore, če se udeleže Pariške razstave. Minister vnanjih zadev je posebno naglašal prijateljsvo s Francijo, če tudi se razstave oficijelno ne udeleže.

Domače stvari.

— (Dnevni red seji Ljubljanskega občinskega sveta) v sredo 7. junija 1888. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvostolstva. II. Poročilo odseka za praznjenje štiridesetletnice vladanja Nj. velečastva cesarja Frana Frana Josipa I. III. Finančnega odseka poročilo a) o Ljubljanskega mesta donesku za gradnjo novega deželnega gledališča in pripravi stavbinskega prostora; b) o mestnih ljudskih šol prošnji za povišanje dotacije za šolske potrebščine; c) o prošnji za donesek napravi šolske zastave II. mestni deški ljudski šoli. IV. Stavbinskega odseka poročilo. a) o določitvi stavbinske črte ob novi cesti mej južno železnico in novo vojašnico; b) o določitvi stavbinske črte pri nunske samostanu; c) ob oddaji razpisanih del za novo šolsko zgradbo.

— (Vse obveznice kranjskega zemljiško-odveznega dolga) bodo izžrebane dne 30. junija. Obveznice novega 4% deželnega dolga bodo se izdavale od začetka avgusta naprej.

— (Fr. Vilhar,) sin pokojnega Miroslava Vilharja, sedaj kapelnik v Spletu, zložil je po pesni Funtkovi prekrasno slavnostno kantato, katere se bode pela pri Vilharjevi slavnosti. Odbor „Pisateljskega društva“ bode povabil vsa pevstva društva na Notranjskem, da se udeležijo pri slavnosti in pomagajo zlasti pri kantati, za katero treba močnega moškega zbora.

— (Načelstvo „Sokolovo“) javlja nam, da zaradi raznih ovir letos ni bilo možno prirediti kresa na Rožniku. Bodoče leto pa bode zopet običajni kres, ako že ne Rožniku, pa na Gradu ali kje drugje.

— („Rogača“) izšla je 12. številka Vsebine, kakor navadno, raznovrstna. Ker je s to številko poteklo prvo polletje, toplo priporočamo „Rogača“, ki je sedini ilustrovani šaljivi list.

— (Umrl) je preteklo nedeljo gosp. Janez Lesjak, župnik v Kostanjevici na Dolenjskem, kjer je župnikoval 33 let, v 78. letu dobe svoje.

— (Obrtne šole na Kranjskem.) Naučni minister izdal je ukaz, v katerem potrjuje podpore

za obrtne nadaljevalne šole na Kranjskem za leto 1888. Po tem ukazu dobode nadaljevalna šola v Kočevju 150 gld., v Kranji 250 gld., v Ljubljani 2000 gld., v Trzinu 350 gld., v Novem Mestu 430 gld., v Kamniku 350 gld.

— (O vodovodu Ljubljanskem) izšla je v tiskarni Klein-Kovačevi jako lepa knjiga: „Project für das Wasserwerk Laibach“ von Oscar Smreker. V tej knjigi opisane so vse vodne razmere v okolici Ljubljanske, lastnosti navedenih vod ter razložena načrta za vodovod s Skarčinami in s polja Ljubljanskega. Vodovodni odsek, ki je o svojem delovanju od 25. maja 1883 do 14. marca 1888 izdal posebno poročilo, odločil se je za vodovod s polja Ljubljanskega, ki bi stal 485.486 gld. Ker so mestni odborniki omenjeno knjigo že dobili v roke, bode v kratkem prišla stvar v mestnem zboru na vrsto in dela za vodovod pričela se bodo vsekakor že letos in vodovod bode prihodnje leto že gotov, ako ne bode izrednih, nepričakovanih zaprek.

— (Dramatičnega društva režiser g. Borštnik) priredi v teku meseca avgusta in septembra po raznih slovanskih italnicah zabavne, dramatične večere, katerih namen je: pomnožiti število društvenih podpornikov in oživeti zopet zanimanje za gledališne predstave po deželi. Meseca maja priobčili smo repertoar prihodnje sezone, ter naslikali važnost dramatičnega društva, ki je sedaj tem večja, ker se zida novo gledališče vsaj na papirju! Trkali smo, prosili smo, a do danes prirastla sta številu podpornikov dva člana: Čeh s 5 gld. in Hrvat s 2 gld. Število Slovencev = 0. Pred 15 leti štelo je društvo nad 400 podpornikov — in danes? — Oziraje se na neugoden čas, vršiti se imajo ti dramatični večeri po naredbah italnic, ali na vrstah društvenih restavracij ali pa v zaprtih prostorih. Ker ima program društvenega režiserja le tri točke: pozdrav, deklamacijo in solo-prizor naprošeni so vsi čitalnični odbori, ki ne spe še popolnem za dramatična podjetja, da ostali program izpolnijo s svojimi pevskimi in igralnimi močmi. Ker sta dve nedelji v omenjenih mesecih že oddani, naj blagovolijo slavni čitalnični odbori, ki žele prirediti take večere, javiti to vsaj do 15. julija t. l.

— (Stava.) Gosp. H. Fischer stavljal je bil z dr. Ahazbichem 50 gld., da jaše v poldrugi uri iz Ljubljane na Vrhniko in zopet v polprugi uri z Vrhnike nazaj. Stavo dobil je g. Fischer, ali pravo za pravi ubožni fond, kateremu jo je poklonil.

— (Ravnopravnost pri okrajnem sodišči v Celovci) je prav dobro popisana v večerajšnji številki „Miru“. Nekdo pripoveduje svoje dogodke tako: „Dne 17. aprila t. l. sem imel opraviti kot priča na okrajnej sodnji v Celovci. Ko čakam nekaj časa, pride mej tem slovenski kmet pravice iskat s pritožbo proti nekemu zaradi telesnega poškodovanja. Priprosti, nemščine nezmožni kmetič začne gosp. sodniku po slovenski pripovedovati, kako in kaj se je zgodilo. Sodnik ga srpo gleda in, ko je bil kmetič nekaj časa govoril, nad njim zaupije: „Ich versteh kein Wort“, „jaz ničesar ne razumem“, in gotovo bi bil moral kmetič kar oditi, ako ne bi bila njegova hči, ki je z njim prišla, za silo nemški znala. Kako se potem tako poslovanje vrši, je marsikomu znano. Ali bi bilo čudo, če bi človeku ne zavrela kri po žilah v takem slučaju? In s položajem koroških Slovencev tako lepo zadovoljni, od Nemcev in nemškutarjev izvoljeni deželni poslanec g. dr. Abuja imel je ravno takrat ob drugem slučaju priložnost prepričati se, kako zares lepo je oskrbljeno za koroške Slovence. Moral je namreč on, ker ni bilo moč dobiti tolmača, opravljati službo tistega, v sporazumljenje neke priča s sodnikom. Morda spozna on, da to ravno ni pravica; pa kaj, dr. Abuja je rojen Slovan, poslanec dr. Foregger pa pravi: da Slovani nemajo pravnega čuta! Častitim gg. slovenskim poslancem, katerim bodo koroški Slovenci za bratsko pomoč hvaležni iz dna srca, pa kličemo: ne nehajte se potegati za nas; odrinite zastor, ki ga stavijo naši nasprotniki pred oči merodajnih krogov, in ako slednjič spoznajo, kaj je pravica, še tisti, ki zaničajo Slovanom „pravni čut“, takrat bode Avstrija, kakor srečna družina, katere udje zadovoljni živijo mej seboj v miru, ki je podlaga blagostanju človeštva.“

— (Zopet otrok ponesrečil.) Kočar Pavl Pirnat na Črnučah šel je preteklo soboto na polje pustivši 5 mesecev starega otroka pod varstvom 9 letnega sina doma. Slednji na otroka ni

pazil in ko se roditelja vrneta domov, najdeti otroka mrtvega v zibeli. Otroka z robcem pokrit, se je zadušil. To je v tem meseci že četrti slučaj, zato je treba vedno in vedno ponavljati: Pazite na otroke!

— (V Zagrebu) v dolenjem mestu konstatovan je eden slučaj osepnice („crnih kozica“).

— (Pri sv. Ani v Tržiškem okraju) je bil izvoljen županom Fran Kavčič, posestnik pri sv. Ani, svetovalecema Janez Abačič in Jurij Kališnik.

— (Požar.) Dne 21. junija pogorela so v Bitinji pri Kranji 6 posestnikom vsa poslopja.

— (Nova knjižica,) umestna kakor malokatera, izšla je ravnokar pod naslovom: „Nauk, kako zasajati vinograde z ameriškimi trtami, da jih trtna uš ne more uničiti. Po naročilu deželnega odbora kranjskega spisal Rihard Dolenc, vodja deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu. V pojasnilo več slik. V Ljubljani 1888. Založil deželni odbor kranjski.

— Natisnila „Narodna Tiskarna“ v Ljubljani, 34 str. Vsebina: Zakaj moramo zasajati naše vinograde z ameriškimi trtami? — S katerimi ameriškimi trtami moramo na novo zasajati naše vinograde? — Kje dobiti ameriških trt? — Kaj početi z ameriškimi trtami? — Kako obdelovati v vinograde zasajene cepljene ameriške trte? — Kako gnojiti ameriškim cepljenim, v vinograd zasajenim trtam? Kakor se vidi, da je to popolu pouk, kako ravnati z ameriškimi trtami in knjižica je po svoji vsebini iz po lični obliki vsakemu vinogradniku sedaj neizogibno potrebna, kajti ameriške trte so jedina rešitev našim vinogradom.

— (Bralno društvo „Mir“ v št. Petru na Notranjskem) v zvezi z „Bralnim društvom Zagorskim“ in Knežkim priredi dne 12. julija izlet v Divačo oziroma v Divaško jamo. Natančneje poročila v vabilih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trebinje 25. junija. Cesarjevič Rudolf večeraj dopoldne semkaj dospel. Na okrajni meji pričakal ga je banderij broječ 200 mož, pri uhođu v mesto bil od odličnjakov in mnogobrojnega prebivalstva navdušeno vsprejet.

Levov 25. junija. V Brzeczici treščilo je v cerkev mej mašo. Strela ubila 3 osebe, 6 je teško ranjenih in 200 kontuzijovanih. Krakovski škof, mašo služeč, opominjal je ljudstvo, da je ostalo mirno ter tako preprečil večjo nesrečo.

Dunaj 26. junija. S cesarskim patentom z dne 19. junija sklican je deželni zbor dalmatinski na 5. dan julija. — „Wiener Zeitung“ objavlja zakon o poučevanju veronauka na javnih ljudskih in srednjih šolah.

Pariz 26. junija. Časniki konstatujejo mirovni značaj Viljemovega prestolnega govora in opažajo zlasti ono mesto, kjer je govor o carji in Rusiji in popolno molčanje o Francoski, ter naposled sklepajo, da se ničesar premenilo ni v Evropi, kjer je mir še vedno od Bismarcka zavisen.

London 26. Vsi jutranji listi bavijo se s prestolnim govorom, katerega vsi poprek presojaajo v zmislu izrečne miroljubnosti.

Naznanilo.

Vsem čestitim udom podružnice sv. Cirila in Metoda „za Beljak in okolico“ naznanjam, da se bode dne 5. julija, t. j. na praznik sv. Cirila in Metoda, služila sv. maša za blagoslovom in sicer na čast svetima apostoloma ter za vse ude naše podružnice v teh-le farnih cerkvah: v Podkloštru, v št. Lenartu pri sedmih studencih, na Brnci, v Štebnji, v Ločah in na Zili. Ura, o katereji se bodo služile sv. maše, se bo oznanila v nedeljo pred praznikom sv. Cirila in Metoda v dotičnih cerkvah. Vse častite ude vabim torej najljubnejše, da se prav obilno udeležijo vsak v svoji fari te službe božje. Bog z nami!

Št. Lenart pri sedmih studencih, 17. junija 1888.

Matija Wutti,

načelnik „podružnice sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico“.

Za vaajo porabo. Pri protinu in trganji, bolečinah po udih in vsakovrstnih umetjih pokazalo so je posebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje“. Steklenica stane 80 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in odpisom. 12 (13 8)

SLOVANSKI SVET

prinaša v 12. številki naslednjo vsebino: Glasi o kulturnem programu avstrijskih Slovanov. — Nemški Schulverein med štajerskimi in koroškimi Slovinci pa šolska gosposka. — K sveto-vladimirski slavnosti. — Šola Glasbene Matice in Dramatično društvo v Ljubljani. — Psoglavci. Zgodovinska slika. Česki spisal Alojzij Jirasek. Poslovenil Vacerad. (Dalje.) — Pogled po slovanskem svetu. a) Slovenske dežele. b) Ostali slovanski svet. — Književnost.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se plačuje ali pošilja naročnina upravištvu „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani. Naročnina znaša: za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 75 kr. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 2 gld. 80 kr., poluletno 1 gld. 40 kr., četrtletno 70 kr.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—145)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

24. junija:

Pri Slonu: Verona iz Zagreba. — Münch iz Prage. — Mandl iz Vel. Kaniže. — Dr. Noe, Luppis pl. Kammer iz Gorice. — Ritt iz Trsta.
Pri Matič: Herman z Dunaja. — Sterner z Dunaja. — Obach iz Gradca.

Umrli so v Ljubljani:

24. junija: Franca Cunder, konduktarjeva hči, 6 mes. sv. Petra cesta št. 54, za božastjo.

V deželnej bolnici:

24. junija: Jakob Mihelčič, sluga, 70 let, za vnetjem pluč. — Marija Sigmund, gostinja, 71 let, za oslabiljenjem.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
25. junija	7. zjutraj	738.7 mm.	20.0° C	brezv.	d. jas.	0.00 mm.
	2. popol.	737.3 mm.	27.0° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	737.7 mm.	17.6° C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura 21.5°, za 2.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 26 junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	80.50	—	gld.	80.70
Papirna renta	včeraj	—	danes	80.70	—
Srebrna renta	81.70	—	81.55	—	—
Zlata renta	111.80	—	111.80	—	—
5% marcna renta	96.25	—	96.05	—	—
Akcije narodne banke	867.00	—	867.00	—	—
Kreditne akcije	305.80	—	303.40	—	—
London	125.80	—	125.80	—	—
Napol.	9.94	—	9.94	—	—
C. kr. cekini	5.90	—	5.90	—	—
Nemške marke	61.60	—	61.62 1/2	—	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld.	—	kr.	—
Državne srečke iz l. 1864	100	166	—	50	—
Ogerska zlata renta 4%	102	—	15	—	—
Ogerska papirna renta 5%	8	—	85	—	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	30	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	—	50	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	—	50	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	—	70	—	—
Kreditne srečke	184	—	75	—	—
Rudolfove srečke	0	—	21	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	—	111	—	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	229	—	75	—	—

Malin s petimi kamni,

kateremu nikdar vode ne primanjka, dve uri od Ljubljane in pol ure od postaj Laze in Zalog, in

posestvo,

ki meri 40 oral, mej katerimi je 20 oral travnikov, njiv in gozdov, proda se za 15 do 20 tisoč goldinarjev iz proste roke s potrebnimi gospodarskimi poslopji vred. Posestvo je zvezano z dobrimi cestami.

Natančneje se izve ustno ali pismeno pri g. Zupančiču v Kravji dolini v Ljubljani. (445—1)

Vožni red c. kr. priv. južne železnice,

veljaven od 1. junija 1888.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Jaderni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj	Odhod	6:45 zvečer	7:15 zjutraj	8:45 zvečer	1:20 popol.
Mürzzuschlag	10:16	10:38	1:50 po noči	5:35	5:55 zjutraj
Gradec	12:14 po noči	1:— popol.	6:— zjutraj	9:18 zvečer	10:50 popol.
Maribor	1:35	2:27	8:20	11:29 po noči	2:32 popol.
Celje	3:01	3:53	10:30 popol.	1:40	6:— zvečer
Laški Trg	—	4:09	10:46	1:56	6:22
Rimske toplice	—	4:20	10:58	2:07	6:23
Zidani Most	3:37 zjutraj	4:44	11:40	2:31	6:37
Hrastnik	—	—	11:53	2:44	6:58
Trbovlje	—	5:02	12:01 popol.	2:53	7:15
Zagorje	—	—	12:09	3:02	7:26
Sava	—	—	12:23	3:17	7:37
Litija	—	5:29	12:33	3:29	7:56
Kresnice	—	—	12:45	3:42	8:13 popol.
Laze	—	—	12:59	3:57	8:29
Zalog	—	—	1:10	4:08	8:49
Ljubljana	Prihod	4:53	6:10	4:21 zjutraj	9:50
Borovnica	Odhod	4:58	6:14 zvečer	1:29	10:20 po noči
Logatec	—	6:42	2:04	6:17	11:21
Rakek	—	7:14	2:46	6:59	12:30
Postojna	—	7:36	3:16	7:29	1:22
St. Peter	6:27	7:54	3:37	7:50	1:58
Divača	6:53	8:17	4:08	8:22	2:48
Nabrežina	7:22	8:50	4:46	9:02	3:59
Trst	8:16	9:37	5:54	10:14 popol.	5:40 zjutraj
	Prihod	8:41	10:05 po noči	6:30 zvečer	10:50

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Jaderni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Trst	Odhod	8:30 zvečer	7:— zjutraj	10:— popol.	6:30 zvečer
Nabrežina	9:18	7:37	10:51	7:21	7:10 zvečer
Divača	10:09 po noči	8:31	11:56	8:35	8:44
St. Peter	10:46	9:05	12:56 popol.	9:30	11:08 po noči
Postojna	11:04	9:25 popol.	1:21	9:58	12:37
Rakek	—	9:40	1:39	10:21 po noči	1:19
Logatec	—	9:59	2:02	10:49	1:53
Borovnica	11:36	10:22	2:30	11:26	2:38
Ljubljana	Prihod	12:21	3:03	11:59	3:32
Odhod	12:26	10:52	3:11	12:43	4:30 zjutraj
Zalog	—	—	3:24	12:57	5:—
Laze	—	—	3:35	1:09	5:18
Kresnice	—	—	3:49	1:24	5:40
Litija	—	11:31	4:01	1:38	6:—
Sava	—	—	4:12	1:50	6:17
Zagorje	—	—	4:26	2:05	6:33
Trbovlje	—	11:58	4:34	2:14	6:53
Hrastnik	—	—	4:42	2:23	7:05
Zidani Most	1:44	12:40 popol.	5:03	2:45	7:19
Rimske toplice	—	12:52	5:15	2:57	7:50
Laški trg	—	1:03	5:27	3:09	8:08
Celje	2:17	1:20	5:47 zvečer	3:29	8:25
Maribor	3:46	2:44	6:06	5:47 zjutraj	8:54 popol.
Gradec	5:12 zjutraj	4:15	10:35 po noči	8:11	12:30 popol.
Mürzzuschlag	7:27	6:37 zvečer	2:08	11:47 popol.	4:40
Dunaj	Prihod	10:30 popol.	9:55	4:— popol.	9:40 zv. Prih.

Poezije

SIMONA GREGORČIČA.

II. zvezek. — Založil Josip Gorup.

Dobivajo se samo pri meni. Broširane po 1 gld., s pošto 5 kr. več; elegantno vezane po 1 gld. 60 kr., s pošto 5 kr. več. (439—3)

FRAN DEŽMAN,

knjižgovez v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 6.

VIZITNICE

prilagočena

„Narodna Tiskarna“

po nizkeji ceni.

Zavod za pohištvo in dekoracije Frana Doberlet-a

Franciškanske ulice št. 14 — Ljubljana — Dunajska cesta h. št. 8

prilagočena svojo jako bogato zalogo

oprav za spalnice, jedilnice in salone,

— pohištva vsake vrste, —

od najpreprostejšega in najcenejšega do najfinejšega. — Velika zaloga obojev, rouleaux, okenskih karniš, zastorov, preprog in snovi za hišno opravo.

Oprava za cela stanovanja, hotele, kopelji, gostilnice, kavarne.

Priproste in razkošne

ženitovanjske bale, — solidno in ceno izdelane.

Vsakovrstne dekoracije.

Jaz prodajam pod jamstvom le dobro brezhibno blago po jako nizkih cenah, — po sporazumljenji tudi proti obročnim plačilom — in priporočam torej svoj zavod vsem, zlasti pa velečastitim gospodom duhovnikom za izdelavo dekoracij za cerkvene namene. (353—6)

Z velespoštovanjem **Fran Doberlet.**